ขณะที่ฉันกำลังเดินอยู่ ฉันได้ยินเสียงหนึ่งมาจากท้องฟ้า จึงเงยหน้ามองขึ้นไป เห็นมะลาอิกะฮ์ (เทวทูต) ที่เคยมาหาฉัน ณ ถ้ำหิรออ์

จากอบู ซะลามะห์ อิบนุ อับดุลเราะห์มาน ว่า ญาบิร อิบนุ อับดุลลอฮ์ อัลอันศอรีย์
เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุมา กล่าวว่า: ขณะที่เขากำลังพูดถึงช่วงเวลาแห่งการขาดหายไปของวะฮีย์(วิวรณ์)ว่า เขาได้กล่าวในหะดีษของเขาว่า: "ขณะที่ฉันกำลังเดินอยู่
ฉันได้ยินเสียงหนึ่งมาจากท้องฟ้า จึงเงยหน้ามองขึ้นไป เห็นมะลาอิกะฮ์ (เทวทูต)
ที่เคยมาหาฉัน ณ ถ้ำหิรออ์ กำลังนั่งอยู่บนเก้าอี้ระหว่างท้องฟ้าและแผ่นดินฉันรู้สึกหวาดกลัวต่อเขา จึงกลับไปและพูดว่า ‘จงห่มผ้าคลุมฉันเถิด!’ แล้วอ
ัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ประทานโองการว่า {โอ้ผู้ที่ถูกคลุมผ้าเอ๋ย! จงลุกขึ้นแล้วประกาศเตือนเถิด} (อัลมุดัดดิษษิร :1–2) จนถึงดำรัสของพระองค์ที่ว่า {และจง
ละทิ้งสิ่งโสโครก (บรรดารูปเคารพ)} (อัลมุดัดดิษษิร :5) แล้ววะฮีย์จึงกลับมาประทานอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง” [เศาะฮีห์] [บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้บอกเล่าถึงการหยุดนิ่งของการประทานโองการลงมาในตอนเริ่มต้นภารกิจของท่าน ท่านได้กล่าวว่า ขณะที่ฉันกำลังเดินอยู่ในตรอกซอกซอยของมักกะฮ์ ฉันได้ยินเสียงจากท้องฟ้า ฉันเงยหน้าขึ้นแล้วปรากฏว่าทูตสวรรค์ญิบรีลที่เคยมาหาฉันในถ้ำฮิรอห์ นั่งอยู่บนเก้าอี้ระหว่างท้องฟ้าและพื้นดิน ฉันหวาดกลัวเขาและหวาดผวา ดังนั้นฉันจึงกลับไปหาครอบครัวของฉันและกล่าวว่า จงเอาผ้ามาห่มฉันหน่อย จากนั้นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพก็ได้ทรงประทานวะฮีย์ ความว่า: {โอ้ ผู้ซึ่งห่อหุ้มด้วยเสื้อผ้าของเจ้า} ห่อหุ้มด้วยเสื้อผ้าของเจ้า {จงลุกขึ้น} ด้วยการเรียกร้อง {และเตือนสติ} และจงเตือนสติผู้ที่ไม่เชื่อในคำสอนของเจ้า {และพระผู้อภิบาลของเจ้า} และพระเจ้าที่เจ้าเคารพภักดี {ดังนั้น จงถวายเกียรติ} และสรรเสริญพระองค์และยกย่องพระองค์ {และเสื้อผ้าของเจ้า} และเสื้อผ้าของเจ้า {จงชำระให้บริสุทธิ์} จงกำจัดสิ่งปนเปื้อน {และมลทิน} จากการบูชารูปเคารพและรูปปั้น {จงละทิ้ง} และจงละทิ้ง หลังจากนั้น การประทานวะฮีย์ก็เข้มข้นขึ้นและทวีมากขึ้น

https://sunnah.global/hadeeth/th/show/66304

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

لجنة الدعوة الإلكترونية
EDC
E-Da'wah Committee